വിശേഷയുഗത്തിന്റെ വിശേഷ ഫലം

ഇന്ന് വിശ്വമംഗളകാരിയായ ബാബ വിശ്വമംഗളകാര്യത്തിന് ആധാരമൂർത്തികളായ തന്റെ കുട്ടികളെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതേ ആധാരമൂർത്തികളാണ് വിശ്വത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്ന വിശേഷ ആത്മാക്കൾ. അങ്ങനെയുള്ള വിശേഷ ആത്മാക്കളെ ബാപ്ദാദ സദാ വിശേഷ ദൃഷ്ടിയിലൂടെയാണ് കാണുന്നത്. ഓരോ വിശേഷ ആത്മാവിന്റെയും വിശേഷത സദാ ബാപ്ദാദയുടെ മുന്നിൽ സ്പഷ്ടമാണ്. ഓരോ കുട്ടിയും മഹാനാണ്, പുണ്യാത്മാവാണ്, പുരുഷോത്തമൻ അതായത് ദേവാത്മാവാണ്, വിശ്വപരിവർത്തനത്തിനു നിമിത്തമായ ആത്മാവാണ്. എല്ലാവരും ഇതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കിയാണോ നടക്കുന്നത്? ആരായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ ആരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ മഹത്തായ അന്തരം സദാ മുന്നിലുണ്ടോ? ഈ അന്തരം സ്വാഭാവികമായും മഹാമന്ത്ര സ്വരൂപമാക്കി തീർക്കും. അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവമുണ്ടോ? ഏതുപോലെ ബാബക്കു മുന്നിൽ ഓരോ കുട്ടിയും സദാ വിശേഷ ആത്മാവായി കാണപ്പെടുന്നു, അതുപോലെ നിങ്ങളെല്ലാവരും അവരവരുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും വിശേഷതകളല്ലേ സദാ കാണുന്നത്? സദാ ചെളിയിൽ നിൽക്കുന്ന താമരയെ അല്ലേ കാണുന്നത്, അതോ താമരയെ കാണുന്നതിനൊപ്പം ചെളിയും കാണുന്നുണ്ടോ? സംഗമയുഗം വിശേഷ യുഗമാണ്, ഈ യുഗത്തിൽ എല്ലാ വിശേഷ ആത്മാക്കൾക്കും വിശേഷ പാർട്ടുണ്ട്, കാരണം ബാപ്ദാദയുടെ സഹയോഗികളാണ്. വിശേഷ ആത്മാക്കളുടെ കർത്തവ്യം എന്താണ്? സ്വന്തം വിശേഷതയിലൂടെ വിശേഷ കാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക. തന്റെ വിശേഷതയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലോ നാവുകൊണ്ടോ വർണ്ണിക്കുകയല്ല വേണ്ടത്, മറിച്ച് വിശേഷതയിലൂടെ എന്തെങ്കിലുമെന്തെങ്കിലും വിശേഷ കാര്യം ചെയ്തു കാണിക്കണം. സ്വന്തം വിശേഷത മനസാ-വാചാ-കർമ്മണ എത്രമാത്രം സേവനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുവോ അത്രയും അത് വിസ്താരമായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. സേവനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുക എന്നാലർത്ഥം ഒരു ബീജത്തിൽ നിന്നും അനേകഫലങ്ങൾ പ്രകടമാകുക എന്നാണ്. ഇപ്രകാരം സ്വയത്തെ പരിശേധിക്കൂ- ബാബയിൽ നിന്നും ഈ ശ്രേഷ്ഠ ജീവിതത്തിൽ ജന്മസിദ്ധഅധികാരരൂപത്തിൽ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിശേഷതകളെ ബീജരൂപത്തിൽ തന്നെ വച്ചിരിക്കുകയാണോ, അതോ ബീജത്തെ സേവനമാകുന്ന മണ്ണിലേക്കിട്ട് വിസ്തൃതമാക്കിയോ? അതായത്, തന്റെ സ്വരൂപത്തിലും സേവനത്തിലും സിദ്ധിസ്വരൂപത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്തോ? ബാപ്ദാദ എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും വിശേഷതയുടെ ഭാഗ്യരേഖ ജനിച്ചപ്പോൾ തന്നെ വരച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഓരോ കുട്ടിയുടെയും മസ്തകത്തിൽ വിശേഷതയുടെ ഭാഗ്യനക്ഷത്രം തിളങ്ങുന്നുണ്ട്. ഒരു കുട്ടിയും ഈ ഭാഗ്യം ലഭിക്കാതെ വഞ്ചിതരായിട്ടില്ല. ഈ ഭാഗ്യത്തെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടു തന്നെയാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. പിന്നെ എവിടെയാണ് വ്യത്യാസം വരുന്നത്? മുൻപേ കേൾപ്പിച്ചതു പോലെ ചിലർ ഈ വരദാനമാകുന്ന ബീജത്തെ, ഭാഗ്യമാകുന്ന ബീജത്തെ, ജന്മസിദ്ധഅധികാരമാകുന്ന ബീജത്തെ വിസ്താരത്തിലേക്കു കൊണ്ടു വന്നു, ചിലർ ഈ ബീജത്തെ കാര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കാത്തതു കാരണം ആ ബീജം ശക്തിഹീനമായി പോകുന്നു. വിത്ത് സമയത്ത് വിതച്ചില്ലെങ്കിൽ അത് ഫലദായകമാകില്ല. മറ്റു ചിലർ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ബീജത്തെ സേവനമാകുന്ന മണ്ണിലേക്ക് എറിയുന്നുണ്ട്, എന്നാൽ അതിൽ പൂവും കായും വരും മുൻപ് വൃക്ഷത്തെ കണ്ട് സന്തോഷിക്കുന്നു- ഞാൻ ബീജത്തെ കാര്യത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ റിസൾട്ടെന്തായിരിക്കും? വൃക്ഷം വലുതാകും, ശാഖകളും ഉപശാഖകളുമുണ്ടാകും, പക്ഷെ എത്ര വലുതായാലും പൂവും കായുമുണ്ടാകില്ല. കാണാൻ വൃക്ഷം വലിയ സൗന്ദര്യമുള്ളതായിരിക്കും, പക്ഷെ കായ്ഫലമുണ്ടാകില്ല അതായത്, ജന്മസിദ്ധ അധികാരരൂപത്തിൽ എന്ത് വിശേഷതയാണോ ലഭിച്ചത് അതിലൂടെ സ്വയത്തിനും സഫലതയാകുന്ന പഴം പ്രാപ്തമായില്ല, മറ്റുള്ളവരെ ഈ വിശേഷതയിലൂടെ സഫലതാസ്വരൂപമാക്കുവാനും സാധിച്ചില്ല. വിശേഷതയാകുന്ന ബീജത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ പഴം "സന്തുഷ്ടത" യാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാലത്ത് ഭക്തരും സന്തോഷിമാതാവിനെ കൂടുതലായി പൂജിക്കുന്നു. സ്വയം സന്തോഷമായിരിക്കുക, മറ്റുള്ളവരെ സന്തുഷ്ടരാക്കുക- ഇതാണ് വിശേഷയുഗത്തിലെ വിശേഷ പഴം.

പല കുട്ടികളും ഇപ്രകാരം ഫലദായകമാകുന്നില്ല. വൃക്ഷത്തിനു വിസ്താരം വരുന്നുണ്ട്, അതായത് സേവനത്തെ വിസ്താരത്തിലേക്കു കൊണ്ടു വരുന്നുണ്ട്, എന്നാൽ സന്തോഷമാകുന്ന പഴം ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ വൃക്ഷം കൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം? വിശേഷതയാകുന്ന വരദാനത്തിന്, അഥവാ ബീജത്തിനു സർവ്വശക്തിയാകുന്ന ജലം ഒഴിച്ചുകൊടുക്കൂ, അപ്പോൾ ഫലദായകമാകും. അല്ലെങ്കിൽ വിസ്താരത്തിൽ വലുതായ വൃക്ഷം സമയാസമയങ്ങളിൽ വരുന്ന കൊടുങ്കാറ്റുകളിൽ ഇളകി-ഇളകി കൊമ്പുകൾ മാറി-മാറി ഒടിഞ്ഞു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും. പിന്നെ എന്തു സംഭവിക്കും? വൃക്ഷം ഉണ്ടായിരിക്കും, പക്ഷെ ഉണങ്ങിയ വൃക്ഷമായിരിക്കും- മുന്നോട്ടു പോകുവാനുള്ള ഉണർവ്വും ഉത്സാഹവും സന്തോഷവും ആത്മീയ ലഹ

രിയുമാകുന്ന പച്ചപ്പുകളൊന്നും ഉണ്ടാവില്ല. ബീജത്തിലും പച്ചപ്പുണ്ടാവില്ല, വൃക്ഷത്തിലുമുണ്ടാവില്ല. മറുവശത്താണെങ്കിലോ സദാ പച്ച പുതച്ചു നിൽക്കുന്ന കായ്ഫലമുള്ള വൃക്ഷമായിരിക്കും. ഏതായിരിക്കും നല്ലതായി തോന്നുക? അതുകൊണ്ട് ബാപ്ദാദ വിശേഷതയാകുന്ന വരദാനത്തിന്റെ ശക്തിശാലിയായ ബീജമാണ് എല്ലാവർക്കും നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അതിനെ വിധിപൂർവ്വം ഫലദായകമാക്കൂ. ഇത് സ്വന്തം വിശേഷതയുടെ കാര്യം. ഇനി വിശേഷ ആത്മാക്കളുടെ സംബന്ധ-സമ്പർക്കത്തിലാണല്ലോ സദാ കഴിയുന്നത്. ബ്രാഹ്മണ പരിവാരമെന്നാൽ വിശേഷ ആത്മാക്കളുടെ പരിവാരം. പരിവാരത്തിന്റെ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുമ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും വിശേഷതകൾ കാണൂ. വിശേഷത മാത്രം കാണുന്ന ദൃഷ്ടി ധാരണ ചെയ്യൂ, അതായത് വിശേഷ കണ്ണട ധരിക്കൂ. ഇക്കാലത്ത് ഫാഷനായിട്ടും നിവൃത്തിയില്ലാതെയുമൊക്കെ കണ്ണട ധരിക്കുന്നുണ്ട്. വിശേഷതകൾ മാത്രം കാണുന്ന കണ്ണട ധരിച്ചാൽ വേറേയൊന്നും കാണപ്പെടില്ല. സയൻസിന്റെ സാധനങ്ങളിലൂടെ ചുവന്ന കണ്ണട ധരിച്ചാൽ പച്ച പോലും ചുവപ്പായി കാണപ്പെടും. ഈ വിശേഷതയുടെ ദൃഷ്ടിയിലൂടെ വിശേഷത മാത്രം കാണപ്പെടും. ചെളി കാണില്ല, പക്ഷെ താമര മാത്രം കാണും, ഓരോരുത്തരുടെയും വിശേഷതയിലൂടെ വിശ്വപരിവർത്തന കാര്യത്തിൽ വിശേഷ കാര്യം ചെയ്യുവാൻ നിമിത്തമായി തീരും. ഒന്നാമത്തെ കാര്യം- തന്റെ വിശേഷതയെ കാര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കണം, വിസ്താരത്തെ ഫലദായകമാക്കണം, രണ്ടാമത്തെ കാര്യം- എല്ലാവരിലും വിശേഷത കാണൂ. മൂന്നാമത്തെ കാര്യം- എല്ലാവരുടെയും വിശേഷതകളെ കാര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കൂ. നാലാമത്തെ കാര്യം- വിശേഷ യുഗത്തിലെ വിശേഷ ആത്മാവായതുകൊണ്ട് സദാ വിശേഷ സങ്കല്പവും വാക്കുകളും കർമ്മവുമായിരിക്കണം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കും? വിശേഷ സമയം ലഭിക്കും! കാരണം, വിശേഷത മനസ്സിലാക്കാത്തപ്പോൾ സ്വയത്തിലൂടെ സ്വയത്തിനു വരുന്ന വിഘ്നങ്ങളിലും ഒപ്പത്തിനൊപ്പം സമ്പർക്കത്തിലൂടെ വരുന്ന വിഘ്നങ്ങളിലും സമയം വളരെയധികം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. അതിന്റെ കാരണം സ്വന്തം ദുർബ്ബലതയോ മറ്റുള്ളവരുടെ ദുർബ്ബലതയോ ആയിരിക്കാം, അതിന്റെ കഥയും കീർത്തനവും രണ്ടും നീണ്ടു പോകും. നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മചിഹ്നമായ ”രാമായണം” നോക്കൂ, കഥയും കീർത്തനവും രണ്ടും ഹൃദയഹാരിയാണ്, നീണ്ടതുമാണ്. എന്നാലതിൽ എന്തുണ്ട്? വിശേഷത നോക്കാതെ ഈർഷ്യാലുവായപ്പോൾ എത്ര നീണ്ട കിർത്തനവും കഥയുമുണ്ടായി. വിശേഷതകൾ നോക്കാതെ വരുമ്പോൾ ലക്ഷ്മി-നാരായണ കഥക്കു പകരം രാമകഥ ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ കഥയിലും കീർത്തനത്തിലും സ്വയത്തിന്റെയും സേവനത്തിന്റെയും സമയം പാഴായി പോകുന്നു. കൂടാതെ രസകരമായ കാര്യമിതാണ്, കീർത്തനവും കഥയുമൊക്കെ തനിച്ചു പാടി രസിക്കുകയല്ല, അതിനു വേണ്ടി ഒരു കീർത്തന മണ്ഡലി തന്നെ തയ്യാറാക്കുന്നു. ഈ വ്യർത്ഥ കീർത്തനത്താലും കഥയാലും നഷ്ടപ്പെടുന്ന സമയം മിച്ചമാകുന്നതു കാരണം വിശേഷ സമയം ലഭിക്കുന്നു. എന്തു ചെയ്യണം, എന്തു ചെയ്യരുതെന്ന് മനസ്സിലായോ? ഇക്കാലത്ത് നിങ്ങൾ ഒരാളോട് ഭക്തിയുടെ ഫലം പ്രാപ്തമാക്കൂ, സഹജ രാജയോഗം പഠിക്കൂ എന്ന് പറയുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ കൂടുതൽ രുചി ഏതു കാര്യത്തിൽ കാണിക്കും? ഭക്തിയിലെ കഥയിലും കീർത്തനത്തിലും തന്നെയായിരിക്കും രുചി. അത് മനോരഞ്ജനമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അതുപോലെ പല വിശേഷ ആത്മാക്കളും വ്യർത്ഥത്തിന്റെ രാമകഥ മണ്ഡലിയുണ്ടാക്കുന്നതിലും കീർത്തനമണ്ഡലിയുണ്ടാക്കുന്നതിലും മനോരഞ്ജനം കണ്ടെത്തുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സമയത്ത് അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കളോട് ഈ കീർത്തനാലാപനം നിർത്തി ശാന്തമായിരിക്കൂ എന്ന് പറയുകയാണെങ്കിൽ മാനിക്കില്ല. കാരണം സംസ്ക്കാരം കിടക്കുന്നു. ഈ കീർത്തന മണ്ഡലി സമാപ്തമാക്കൂ. മനസ്സിലായോ? വിശേഷ ആത്മാക്കളുടെ സഭയിൽ ഇരിക്കുകയല്ലേ, കൂടാതെ ഗ്രൂപ്പും വിശേഷ ഗ്രൂപ്പാണ്. ഇരുകൂട്ടരും ഗദ്ദിയിലിരിക്കുന്നവരാണ്. ഒന്ന് പ്രവേശനത്തിന്റെ ഗദ്ദി, മറ്റേത് രാജഗദ്ദി. ഒന്ന് രാജ്യത്തിലേക്കുള്ള താക്കോൽ ലഭിക്കുന്ന ഗദ്ദി (കൽക്കത്ത) മറ്റേത് രാജ്യം ഭരിക്കേണ്ട ഗദ്ദി (ദില്ലി), അപ്പോൾ രണ്ടും ഗദ്ദിയല്ലേ. ഇരുകൂട്ടരുടെയും വിശേഷതയായില്ലേ. താക്കോൽ ലഭച്ചില്ലെങ്കിൽ രാജ്യം ഭരിക്കില്ല, അതുകൊണ്ട് വിശേഷത മറക്കരുത്. ശരി.

ഇപ്രകാരം സദാ വിശേഷതകൾ കാണുന്ന, വിശേഷതയെ കാര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന, വിശേഷ സമയം സേവനത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന സേവനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ഫലം കഴിക്കുന്ന, സദാ സന്തുഷ്ട ആത്മാക്കൾക്ക്, വിശേഷ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

പാർട്ടികളുമായി വ്യക്തിഗത കൂടിക്കാഴ്ച :-

1. ശബ്ദത്തിനുപരിയായി പോകാനുള്ള യുക്തി അറിയാമോ? അശരീരിയാകുകയെന്നാൽ ശബ്ദത്തിനുപരിയായി പോകുക. ശരീരമുണ്ടെങ്കിൽ ശബ്ദമുണ്ട്. ശരീരത്തിനുപരിയായി പോകുമെങ്കിൽ നിശ്ശബ്ദം! നിശ്ശബ്ദതയുടെ (silence) ശക്തി എത്ര മഹാനാണെന്നതിന്റെ അനുഭവിയാണല്ലോ. നിശ്ശബ്ദതയുടെ ശക്തിയിലൂടെയാണ് സ്ഥാപനയുടെ കാര്യം നടക്കുന്നത്. സയൻസിന്റെ ശക്തിയിലൂടെ വിനാശം, സയലൻസിന്റെ ശക്തിയിലൂടെ സ്ഥാപന! അതിനാൽ നമ്മൾ നമ്മുടെ സയലൻസിന്റെ ശക്തിയിലൂടെ സ്ഥാപനയുടെ കാര്യം

നടത്തുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? നമ്മളാണ് സ്ഥാപനയുടെ കാര്യത്തിന് നിമിത്തമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്വയം സയലൻസിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യും, അപ്പോൾ സ്ഥാപനയുടെ കാര്യം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. അഥവാ സ്വയം ഇളക്കത്തിൽ വരികയാണെങ്കിൽ സ്ഥാപനയുടെ കാര്യം സഫലമാകില്ല. ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട വസ്തു ശാന്തിയാണ്, ശാന്തി എന്നാൽ നിശ്ശബ്ദത! ഇതിനുവേണ്ടിയാണ് വലിയ-വലിയ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തുന്നത്. ശാന്തി നേടുകയെന്നത് എല്ലാവരുടെയും ലക്ഷ്യമാണ്. ഇതാണ് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട, ശക്തിശാലിയായ വസ്തു. നിങ്ങൾക്കറിയാം, ശാന്തി നമ്മുടെ സ്വധർമ്മമാണ്. ശബ്ദത്തിലേയ്ക്കു വരുന്നത് എത്രമാത്രം എളുപ്പമാണോ, അത്രയും സെക്കന്റിനുള്ളിൽ ശബ്ദത്തിനുപരിയായി പോകുന്നതും സഹജം- ഈ അഭ്യാസമുണ്ടോ? നിശ്ശബ്ദതയുടെ ശക്തിയുടെ അനുഭവിയാണോ? ഏതൊരു അശാന്തമായ ആത്മാവിനും ശാന്തസ്വരൂപത്തിൽ കഴിഞ്ഞ് ശാന്തിയുടെ കിരണങ്ങൾ നൽകുമെങ്കിൽ അശാന്തരും ശാന്തരായി മാറും. ശാന്തസ്വരൂപരായി കഴിയുകയെന്നാൽ ശാന്തിയുടെ കിരണങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും നൽകുക. ഇതാണ് ജോലി. വിശേഷമായും ശാന്തിയുടെ ശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കൂ. സ്വയത്തിനു വേണ്ടിയും മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടിയും ശാന്തിയുടെ ദാതാവായി മാറൂ. ഭക്തർ 'ശാന്തിദേവാ' എന്നു വിളിച്ച് ഓർമ്മിക്കുന്നില്ലേ? ദേവനെന്നാൽ കൊടുക്കുന്നവൻ. ശാന്തിദാതാ എന്ന് ബാബക്കു മഹിമയുള്ളതുപോലെ നിങ്ങളും ശാന്തിദേവനാണ്. ഇതാണ് ഏറ്റവും വലുതിലും വലുതായ മഹാദാനം. എവിടെ ശാന്തിയുണ്ട്, അവിടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളുമുണ്ടാകും. അതിനാൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും ശാന്തിദേവന്മാരാണ്, അശാന്തിയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടും സ്വയം ശാന്തസ്വരൂപരായി കഴിയുന്നവരും, എല്ലാവർക്കും ശാന്തി നൽകുന്നവരുമാണ്. എന്താണോ ബാബയുടെ ജോലി അതുതന്നെയാണ് കുട്ടികളുടെയും ജോലി. ബാപ്ദാദ അശാന്ത ആത്മാക്കൾക്ക് ശാന്തി നൽകുന്നു, അപ്പോൾ കുട്ടികളും 'ഫോളോ ഫാദർ' ചെയ്യണം. ബ്രാഹ്മണരുടെ ജോലിതന്നെ ഇതാണ്. ശരി.

2. ബ്രാഹ്മണരുടെ വിശേഷ കർത്തവ്യം- ജ്ഞാനസൂര്യനായി മാറി വിശ്വത്തിന് സർവ്വ ശക്തികളുടെയും കിരണങ്ങൾ നൽകുക. എല്ലാവരും വിശ്വകല്യാണകാരികളായി മാറി വിശ്വത്തിന് സർവ്വശക്തികളുടെയും കിരണങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ടോ? മാസ്റ്റർ ജ്ഞാനസൂര്യന്മാരല്ലേ? തന്റെ കിരണങ്ങളിലൂടെ ലോകത്തിന് പ്രകാശം നൽകണം. നിങ്ങളെല്ലാവരും മാസ്റ്റർ ജ്ഞാനസൂര്യന്മാരായി മാറി സർവ്വ ശക്തികളുടെയും കിരണങ്ങൾ ലോകത്തിന് നൽകുന്നുണ്ടല്ലോ? ഒരു ദിവസത്തിൽ എത്ര സമയം ഈ സേവനത്തിന് നൽകുന്നുണ്ട്? ബ്രാഹ്മണജീവിതത്തിന്റെ വിശേഷ കർത്തവ്യം ഇതാണ്. ബാക്കിയെല്ലാം നിമിത്തമാത്രം. ബ്രാഹ്മണജീവിതം, അല്ലെങ്കിൽ ജന്മം വിശ്വമംഗളത്തിനാണ്. അതിനാൽ എപ്പോഴും ഈ കാര്യത്തിൽ ബിസിയാണോ? ഈ കാര്യത്തിൽ ആരാണോ ബിസിയായിരിക്കുന്നത്, അവർ സദാ നിർവ്വിഘ്നരായിരിക്കും. ബുദ്ധി എപ്പോഴാണോ വെറുതെയിരിക്കുന്നത് അപ്പോഴാണ് വിഘ്നം വരുന്നത്. സദാ ബിസിയായിരിക്കുമെങ്കിൽ സ്വയവും നിർവ്വിഘ്നമായിരിക്കും, മറ്റുള്ളവരെ പ്രതി വിഘ്നവിനാശകരായി മാറുകയും ചെയ്യും. വിഘ്നവിനാശകരുടെ മുന്നിൽ ഒരിക്കലും വിഘ്നങ്ങൾക്ക് വരാൻ പറ്റില്ല.

3. സംഗമയുഗത്തിൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ വിശേഷ സ്ഥാനം- ബാപ്ദാദയുടെ ഹൃദയസിംഹാസനം. എല്ലാവരും സ്വയം ബാപ്ദാദയുടെ ഹൃദയസിംഹാസനസ്ഥരെന്ന് അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ? അങ്ങനെയുള്ള ശ്രേഷ്ഠസ്ഥാനം മറ്റൊരിക്കലും കിട്ടില്ല. സത്യയുഗത്തിൽ വൈരത്തിന്റെയും സ്വർണ്ണത്തിന്റെയും സിംഹാസനം ലഭിക്കും, ഹൃദയസിംഹാസനം ലഭിക്കില്ല. ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠർ നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണരാണ്, നിങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠസ്ഥാനം ഹൃദയസിംഹാസനമാണ്, അതിനാൽ ബ്രാഹ്മണർ കുടുമിയാണ്, അതായത് ഉയർന്നതിലും ഉയർന്നവരാണ്. നമ്മൾ സിംഹാനസ്ഥരാണ് എന്ന അത്രയും ലഹരിയുണ്ടോ? കിരീടമുണ്ട്, സിംഹാസനമുണ്ട്, തിലകവുമുണ്ട്. അതിനാൽ സദാ കിരീട, സിംഹാസന, തിലകധാരിയായാണോ കഴിയുന്നത്? സ്മൃതിഭവഃ എന്ന അനശ്വരതിലകം അണിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ? ഒരു കല്പം മുഴുവനെടുത്താൽ നമ്മളെപ്പോലെ ആരുമില്ല എന്ന ലഹരിയിൽ സദാ കഴിയൂ. ഈ സ്മൃതി സദാ ഉത്സാഹത്തിൽ കൊണ്ടുവരും, കൂടാതെ സന്തോഷത്തിൽ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

4. ആത്മീയ സേവാധാരിയുടെ കർത്തവ്യം- ലൈറ്റ് ഹൗസായി മാറി എല്ലാവർക്കും ലൈറ്റ് നൽകുക. സദാ സ്വയത്തെ ലൈറ്റ് ഹൗസെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ലൈറ്റ് ഹൗസെന്നാൽ പ്രകാശത്തിന്റെ ഭവനം. അത്രയും അളവറ്റ പ്രകാശമുണ്ടായിരിക്കണം, ലൈറ്റ്ഹൗസായി മാറി, ലോകത്തിലേയ്ക്ക് സദാ പ്രകാശം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. ലൈറ്റ് ഹൗസിൽ സദാ ലൈറ്റുണ്ടായിരിക്കും, അപ്പോഴേ ലൈറ്റ് കൊടുക്കുവാൻ പറ്റൂ. അഥവാ ലൈറ്റ്ഹൗസിന് സ്വയം ലൈറ്റില്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർക്കെങ്ങിനെ കൊടുക്കാൻ പറ്റും? വീട്ടിൽ എല്ലാ സാധനങ്ങളും ഒരുമിച്ചുണ്ടായിരിക്കും. അതിനാൽ ഇവിടെയും ലൈറ്റ്ഹൗസെന്നാൽ സദാ ലൈറ്റുണ്ടായിരിക്കണം, ലൈറ്റ്ഹൗസായി മാറി ലൈറ്റ് നൽകുക- ഇത് ബ്രാഹ്മണരുടെ കർത്തവ്യമാണ്. സത്യമായ ആത്മീയ സേവാധാരി മഹദാനിയായിരിക്കും, അതായത് ലൈറ്റ് ഹൗസായിരിക്കും. ദാതാവിന്റെ കുട്ടികൾ ദാതാവായിരിക്കും. കേവലം എടുക്കുന്നവരാകരുത്, എന്നാൽ

കൊടുക്കുന്നവരുമാകണം. എത്രമാത്രം കൊടുക്കുന്നു, അത്രയും താനേ വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള വഴി കൊടുക്കുകയാണ്.

5. സകല വരദാനങ്ങളാലും സമ്പന്നമാകുന്ന സമയം- സംഗമയുഗം. ഈ ശ്രേഷ്ഠ സമയത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ അഥവാ സമയത്തിന്റെ വരദാനത്തെ അറിയാമല്ലോ? മുഴുവൻ കല്പത്തിലും വരദാനീസമയമേതാണ്? (സംഗമം) അപ്പോൾ ഈ വരദാനീസമയത്ത് തന്നെ സകല വരദാനങ്ങൾ കൊണ്ടും സമ്പന്നമാക്കിയോ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വിധാതാവിലൂടെ വരദാനങ്ങളുടെ ഭണ്ഡാരം നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്, തുറന്ന ഭണ്ഡാരമാണ്, ആര് എത്ര ആഗ്രഹിക്കുന്നു അത്രയും തന്നെ സമ്പന്നമാക്കാൻ സാധിക്കും എന്നറിയാം. അപ്പോൾ അത്രയും സമ്പന്നമാക്കിയോ? കുറച്ച് സമ്പത്തെടുത്ത്, സ്വല്പത്തിൽ തന്നെ സന്തുഷ്ടമാക്കരുത്. എടുക്കുന്നെങ്കിൽ പൂർണ്ണമായി എടുക്കണം, കുറക്കരുത്. അധികാരി ആത്മാക്കളായവർ സ്വല്പത്തിൽ സന്തുഷ്ടമാകില്ല. ആകുന്നെങ്കിൽ നമ്പർവൺ ആകണം, എടുക്കുന്നെങ്കിൽ സമ്പന്നമായി എടുക്കണം. അതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള ലക്ഷ്യവും ലക്ഷണവും സമാനമാക്കൂ.

സദാ ഓരോ കാര്യത്തിലും ബാലൻസ് വയ്ക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ ബാബയിൽ നിന്നും എല്ലാവരിൽ നിന്നും ആശീർവാദം ലഭിക്കൂ, ജീവിതം ആനന്ദമയമാകൂ. സന്തുലനം പാലിച്ച് അനുഗ്രഹം വാങ്ങണം, അനുഗ്രഹം കൊടുക്കണം, ഈ മുഖ്യസമ്മാനം മധുബനിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുപോകണം. അതാണ് ഇവിടുത്തെ ഉണർവ്വ്. ശരി. ഓം ശാന്തി.

വരദാനം:- മന്മനാഭവഃ വിധിയിലൂടെ മനഃരസ സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്ന, ചെയ്യിപ്പിക്കുന്ന സർവ്വ ബന്ധനമുക്തരായി ഭവിക്കൂ:

ഏതു കുട്ടികളാണോ ഇരുമ്പിന്റെ ചങ്ങലയുടെയും സൂക്ഷ്മചരടിന്റെയും ബന്ധനങ്ങളെ പൊട്ടിച്ച് ബന്ധനമുക്തസ്ഥിതിയിൽ കഴിയുന്നത്, അവർ കലിയുഗസ്ഥൂല വസ്തുക്കളുടെ രസത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിന്റെ മോഹത്തിൽ നിന്നും മുക്തമായിട്ടുണ്ടാകും. അവരെ ദേഹാഭിമാനമോ, ദേഹത്തിന്റെ പഴയ ലോകത്തിലെ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവോ സ്വല്പം പോലും ആകർഷിക്കില്ല. എപ്പോഴാണ് ഒരുവിധ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ രസത്തിന്, അതായത് നശ്വര രസത്തിലേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നത്, അപ്പോഴാണ് അതീന്ദ്രിയസുഖത്തിന്റെ അഥവാ മനഃരസസ്ഥിതിയുടെ അനുഭവമുണ്ടാകുന്നത്. ഇതിന് നിരന്തരമന്മനാഭവ സ്ഥിതി ആവശ്യമാണ്.

സ്ലോഗൻ:- ഏത് സേവനത്തിലാണോ എല്ലാവരുടെയും ആശീർവാദത്തോടൊപ്പം സന്തോഷത്തിന്റെ അനുഭൂതിയുമുണ്ടാകുന്നത് അതാണ് സത്യമായ സേവനം.